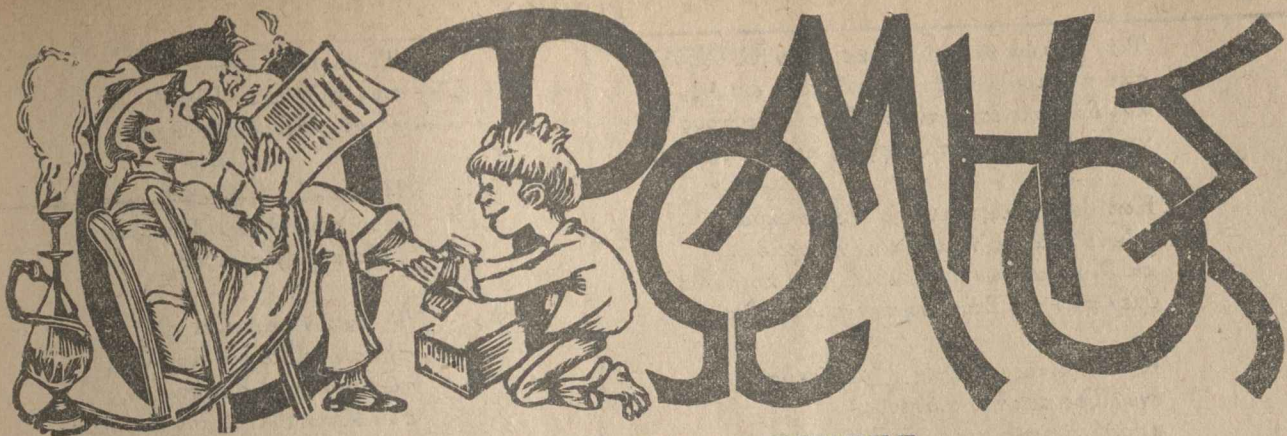

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΥ ΤΗΝ ΓΡΑΦΗ Ο ΣΟΥΡΗΣ.

Ἐβδομον κι' εἰκοστὸν μετροῦντες χρόνον
ἐδρεῦμεν στὴν γῆν τῶν Παρθενῶνων.

Μάη δεκαενέα,
Βουλὴ μᾶς ἦλθε νέα.

Ἔτος χίλια δώδεκα κι' ἐνιακὸς ἀκόμα,
ὅλοι τὴν Ἀνόρθωσι θάχουνε στὸ στόμα.

Ποῦντος χίλια διακόσα κι' ὀκτώ,
πανηγύρι Στρατοῦ τραντακτό.

Τῶν ὅρων μας μεταβολή, ἐνδιαφέρουσα πολὺ.

Γράμματα καὶ συνδρομαὶ—ἀπ' εὐθείας πρὸς ἐμέ.
Συνδρομὴ γὰρ κάθε χρόνο—ὁ κ τ ῶ φ ρ ά γ κ α εἶ ν α ι μ ὀ ν ο .
Γιὰ τὰ ξένα ὅμως μέρη—δ έ κ α φ ρ ά γ κ α καὶ σ τ ὸ χ έ ρ ι .

Εἰς γνῶσιν φέρομεν παντὸς εὐμούσου τσελεπή
ὅτι πωλοῦμεν σώματα «Ρωμιοῦ» ἀνελλιπή
μὲ τὴν ἀνάλογον τιμὴν, κι' ὅποῖος ἀπ' ἔξω θέλει.

Κι' ὁ Φασουλῆς ὁ χάχας εἰς τοῦ Στρατοῦ τὰς μάχας.

Φ.—Ἀκτὶς ἡλίου, βλέφαρον χρυσῆς ἡμέρας, πάλιν
ἐφάνη πρὸς τὸν Ἰσμηνὸν
τῶν Ἑπταπύλων τῶν κλεινῶν,
κι' Ἑλληνικοῦ στατεύματος ἐφώτισε τὴν πάλιν.

Ἐφώτισε ἐνθουσιασμοὺς
πολλῶν ἀνδρῶν ἀλκίμων,
ἐφώτισε καταυλισμοὺς
μεραρχιῶν μαχίμων.

Ἐφώτισε στρατεύματα
ὕπαικοντ' ἀστὶ νεύματα
μεγάλης πειθαρχίας.

Ἐφώτισε πεζοὺς κι' ἵππεῖς
μὲ τὴν ρομφαίαν ἀστραπῆς,
καὶ πυροβολαρχίας.

Ἐφώτισε καὶ τώρα τῆς Δίρκης ἱερὰ
καὶ διαυγὴ νερά,
ἐφώτισε καὶ σάκκους καὶ τόσας καρσάναις,
ἐφώτισε πολλοὺς
ὀπλίτας σφριγηλοὺς,
ποῦ τρώγανε γαλέταις, ἀλλὰ καὶ κουραμάναις.

Ἐφώτισε γαιδούρια
καὶ μούλους ἀργαλέους,
ἐφώτισε παγούρια
καὶ τόσους διψαλέους.

Ἐφώτισε καὶ στρατιγοὺς μὲ πύριναις ματιαῖς,
ποῦ πιναν μὲ τὴ φουκτα τῶν ἀπὸ τῆς ρεμματαῖς
πρεχάμενα νερά
κρύα καὶ καθαρά.

Μάρς, τὸ δῆμα σας ταχύ,
μὲ τοὺς κρότους τῶν μαχίμων
ὡς ἀφυντισθοῦν ἡχοὶ
πεδιάδων παντερῶν.

Κι' εἶδε τότε κάθε χώρος στρατοπέδων ἀνοιχτός
νὰ πηγαίνουν πρὸς ἀνάγκην στρατιῶται κι' ἀρχηγοὶ
μὲ τὸν δίσκον τῆς ἡμέρας καὶ μὲ τὰς τρεῖς νυκτός,
καὶ πλουσίως ἐλιπάνθη χέρσων πεδιάδων γῆ.

Ὅμως εἶδε κι' Εὐρωπαίους ἀκολούθους μετὰ τούτων
νὰ πηγαίνουν πρὸς νεροῦ τῶν,
κι' ἓνα κι' ἄλλο χέρσον μέρος
νὰ λιπαίνουν ἐλευθέρως.

Ἀκτὶς καὶ τώρα φλεγόντος ἡλίου
ἐφώτισε τὴν γῆν τοῦ Βασιλείου,
ποῦ λιπασμάτων πλοῦτος δὲν τῆς λείπει.

Ἐφώτισε πατόιδος δορυφόρους,
ποῦ βαίνουν πρὸς πορείας ὀκταώρους
γεροὶ κι' ἀλκίμοι ποδοῖς σὺν ἵπποι.

Ἐφώτισε στρατεύματα σιγῆς
μὲ τὴν θάλασσαν ἀντοχήν,
ὅπου τὴν ἐγκωμιάσε μεγάλως
καὶ τῆς διοργανώσεως ὁ Γάλλος.

Ἐφώτισε γενναῖα παλληκάρια
ὅπου δὲν τὰ τρεμάζουν ἡλιάσεις,
καὶ μήτε βγαίνουν ράβδους στὰ ποδάρια
μὲ δρόμους δυνατοὺς καὶ παρσιάσεις.

Τῶν ὅπλων καὶ τοῦ σάκκου τῶν τὸ θάρος
σάν ποῦπουλο τὸ σήκωναν τοὺς ὤμους,
καὶ δάφνεις ἐσκορπίζοντο τοὺς δρόμους
γὰρ τοῦ Στρατοῦ τὸ σφοῖγος καὶ τὸ θάρρος.

Καὶ βρυχηθὺς ἀντήχῃσ' Ἐγκελάδων
κί' ἐτρόμαξε κί' ἡ μοῦλα κί' ἡ φοράδα,
καὶ Νύμφαι τῶν πηγῶν καὶ τῶν κοιλάδων
ἐμελπαν τοῦ Στρατοῦ τὴν ποδάρδα.

Κί' ὁ πρῶτος μαχητὴς κί' ὁ τελευταῖος
ἐνόμιζες πῶς ἦτο σιδηροῦς,
κί' ἀνέστη τῶν πολέμων ὁ Τυρταῖος
καὶ νέους ἐκελάδει φλογερούς.

Παροξυσμὸς στρατευμάτων καὶ σάλος,
κί' ὁ Πίνδαρος τῆς Θήβας ὁ μεγάλος
ὑμνοὺς ἀναξιδόρυγγας κί' ἐκεῖνος
στῶν μαχητῶν ἀπέστελλε τὸ σμῆνος,
μὰ θάκανε καλλίτερα νὰ στέλλῃ
κανένα γὰρ τὸ Στράτευμα καρβέλι.

Ναὶ μὲν καὶ μὲ τὸν ὕμνον παρευθὺς
χορταίνει καὶ τονόναται καθεὶς.
Μπορεῖς καὶ μὲ παιᾶνας νὰ χορτάσης,
κί' ὁ Πίνδαρος ἐμπνεύσεις προκαλεῖ,
ἀλλ' ὅμως εἰς τοιαύτας περιστάσεις
ἀξίζει ἡ κουραμένα πῆλ' πολὺ.

Ναὶ μὲν ἐνθουσιάζεσαι θεοαίως
ὅταν σὲ ψάλλῃ Πίνδαρος Θηβαῖος,
καὶ κίνδυνον κανένα δὲν ψηφᾷς...

Δισθάνεσαι θερμὴν φιλοπατρίαν,
ἀλλὰ μετὰ μακρὴν ὁδοπορίαν
θέλεις καὶ κατὰ πρόχειρον νὰ φᾷς.

Εὐπνᾷ μὲ τόσους κτύπους κί' ὁ τῶν Θηβῶν Οἰδίπους.

Ἥλιου φλέγοντος ἀκτὶς
ἐφώτισε καὶ τώρα
τῆς στρατιᾶς τῆς ἐκλεκτῆς
πυρὰ κεραυνόφορα.

Κί' ὅπως ἐφώτισε ποτὲ πάλιν ἀδελφοκτόνον
τῶν παναρχαίων χρόνων,
οὕτω καὶ νῦν ἐφώτισε πολέμους κατ' ἀλλήλων
μονάδων ὁμοφύλων.

Μὲ τῆς μεγάλης Στρατιᾶς ἐξύπνησε τοὺς κτύπους
κί' ὁ Βασιλεὺς Οἰδίπους,
κί' εἶπε στήν Ἀντιγόνην τοι: τί τρῶμος καὶ τί φοίη!..
πρὸς τί τοσοῦτος πάταγος; μὴ μάχεται καὶ τώρα
ὁ φοβερός Ἑτεοκλῆς μετὰ τοῦ Πολυνείκη,
καὶ συνταράσσεται δεινῶς ἡ τῶν Θηβαίων χώρα;

Καὶ τοὺς Θηβαίους ὁμιλεῖ:
ὦ τέκνα Κάδμου προσφιλεῖ,
εἰπέτε μου, παρακαλῶ, τί τοῦτο νὰ σημαίνει;
πρὸς τί μὲ κλάδους ἔρχεσθε καὶ νῦν ἐξεστεμμένοι;
πρὸς τί παντοῦ καταυλισοὶ τοσοῦτων στρατευμάτων;
πρὸς τί τὰ θυμιάματα κί' ἡ κνίσσα τῶν κρεάτων;

Ἰδέτ' ἐδῶ τὸ λείψανον μᾶς μοίρας χειρεκάνου,
κί' εἰπῆτε, τέκνα, φανερά
μήπως καμμία συμφορὰ
ἐπαπειλεῖ καὶ σήμερον τὸν οἶκον τοῦ Λαβδάκου.

Τί τὸ μέγα γεγονός,
ποῦ κί' ὁ θεὸς Ἰσμηνὸς
ἐξ αἱμάτων κοκκινίζει;

Πῶς κί' ἡ λύρα τοῦ Ταλλάρου,
νέου τῶν Θηβῶν Πινδάρου,
ἐμβατήριον τονίζει;

Τί κακὸν μαστίζει νέον
τὴν πατρίδα τοῦ Κυρέλλου,
τῶν διδύμων Κατσεινίων,
τοῦ Κουκούλεζα, τοῦ Μπέλλου;

Κί' εἶπεν ὁ μάντις ὁ τυφλός, ὁ Τειρεσίης ἦτοι,
πρὸς τὸν τυφλὸν Οἰδίποδα, ποῦ μὲ τοὺς βρόντους φρίττει:
Εἶσαι τυφλὸς τὰ τ' ὄμματά, τὰ τῶτα, τὸν τε νοῦν,
καὶ δὲν κυττᾷς καὶ δὲν ἀκοῦς τί στρατιαὶ περνοῦν.

Καὶ τώρα, δύστηνε τυφλέ, στρατὸς ἐξ ὁμοφύλων
ἐπέρχεται σάν τοὺς Ἑπτὰ κατὰ τῶν Ἑπταπύλων,
Ἄλλ' ὅμως τοὺς τοὺς στρατοὺς μὲ δάφνινα κλαδί,
τοὺς δέχονται περιχαρῇ τῆς Θήβας τὰ παιδιὰ,
γιατὶ πολέμους ἔρχονται νὰ κάνουνε στὰ ψέμματα,
χωρὶς τὸν θεὸν Ἰσμηνὸν νὰ κηλιδώσουν μ' αἵματα.

Γὰρ τοῦτο γλέντιζα καὶ χοροί,
γὰρ αὐτὸ πολίται ζωηροί
κάνουν μ' αὐτοὺς παρέα,
κί' ὅλοι περνοῦν ὥραϊα.

Γὰρ αὐτὸ χαρμύσσονος ἦχε
ὁ κόσμος κί' ἀλάλζει,
κί' ἂν πέφτουν βύλια σάν βροχὴ
καὶ μπόμπαις σάν χαλάζι,
κανένας δὲν ἀνησυχεῖ,
καὶ χρῶμα δὲν ἀλλάζει.

Ἀλλὰ καὶ σὺ λησμόνησε τὰ θάσανά σου κί' ἄστα,
κί' ἀνάβλεψε πρὸς τὸ παρὸν, ἀόμματα δυνάστα,
νὰ δῇς τριγύρω στρατιάς, ποῦ θὰ τὰς στέφῃ νίκη,
νὰ δῇς τὸν Μέραρχο Δαγκλῆ κί' ὄχι τὸν Πολυνείκη.

Τοιοῦτους λόγους πρὸς αὐτὸν ὁ μάντις εἶπε τότε,
καὶ ρωμαλέοι κί' εὐρωστοὶ προβάλλουν στρατιῶται,
κί' ἦτο λαμπρῶν ἀσκήσεων πανήγυρις μεγάλη,
κί' ἀνέβλεψε κί' ὁ Βασιλεὺς - ὦ θαῦμα τῶν θαυμάτων -
καὶ τῆς διοργανώσεως παρήλαυναν οἱ Γάλλοι
ἐμπρὸς εἰς τὸν Οἰδίποδα μὲ πλῆθος στρατευμάτων.

Ἄρης ἔρχεται μὲ φόρα,
πόλεμος θ' ἀνάψῃ τώρα,
καθεὺς ψυχὴ σφιγτᾷ.

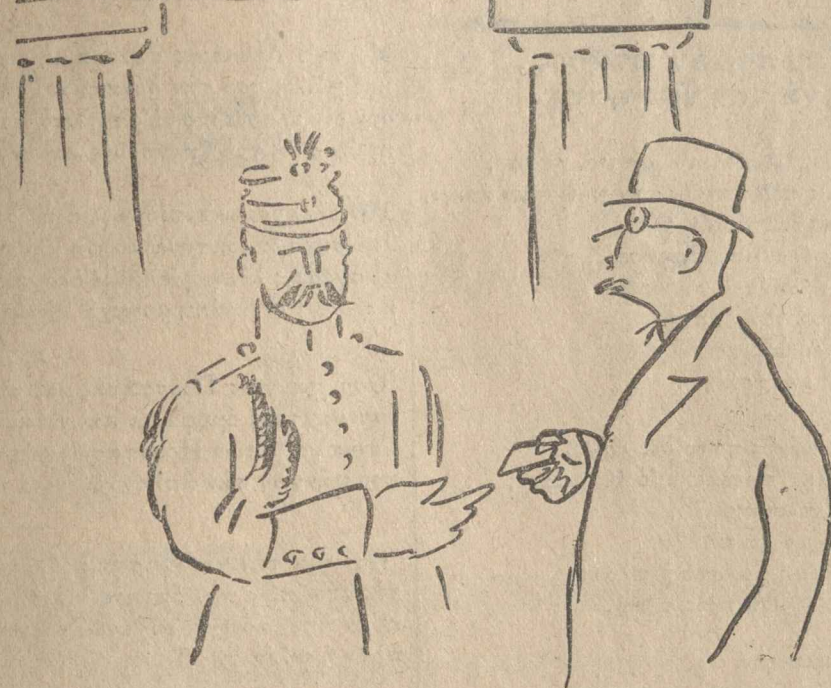
Ἐκεῖ δέλειπες καὶ φουστάνια,
καὶ ρημάζουμε μπουστάνια,
καὶ ρημάζουμε σπαρτά.

Ἄκουσε φωνὴν μεγάλην: ἴτε, παῖδες τῶν Ἑλλήνων,
στὸ ποδᾶρι κί' ἡ Τανάγρα μὲ τῆς ὠμορφίας τῆς κοίτης,
ὅπου δὲν ἐπροσπαθοῦσαν μὲ περὶνὰς καπελίων
νὰ σὲ κάνουν Τειρεσίαν σάν τῆς τωρινᾶς παγούλας.

Σύρραξις τῶν κεράτων,
κί' ἦλθαν καὶ κατὰ ξένοι
ἐκ τῶν τετραπεράτων
νὰ μάθουν τί συμβαίνει.

Τὸ κέρας τῆς Λαρίσσης προβάλλον ἀπ' ἐκεῖ
θέλει νὰ συμπλακῇ

ΒΟΥΛΗ

Δείχν' εἰσιτήριο στὸ Βουλευτήριο.

Ἰκεῖνο τῆς Ἀμύνης, μὲ τὸ τῆς πρωτευούσης,
κί' ἐπικινεῖται κεράτων ἀνάμικτοι συγκρούσεις.

Καὶ στὰ πεδία τῶν μαχῶν εἶδα καταυλισθέντα
τὸν Βέ τὸν τετραπέρατο,
κί' ἀμφοτέρω τὰ κέρατα γενναίως συγκρουσθέντα
μᾶς γάνασαν τὸ κέρατο.

Κί' ἐφώναξε τοὺς μαχητὰς ὁ φοβερός Κρητίκας:
ἐλευθεροῦτε σήμερον σεπτὰς προγόνων θήκας,
ἐλευθεροῦτε τοὺς Ρωμηούς μὲ κάθε σας θυσιάν
πρὸ πάντων ἀπὸ Προστατῶν μεγάλῃν προστασίαν.

Ἐλευθεροῦτε δὲ κί' ἐμὲ, πρῶτον εἰς τοὺς μαχίμους,
ἀπὸ τοὺς Κρητὰς Βουλευτάς,
ὅπου μὲ ρέθουν κατ' αὐτάς,
καὶ τοὺς Ὑπουργησίμους.

Καθένας κορυθαίολος
ἐφούσκωνε σάν Ἀΐολος,
κί' ἐξύμνει τόσα κλέα.

Ἐνίκων πάντες ἐναλλάξ,
κί' ἐχάζενα κί' ἐγὼ σάν βλαξ
μὲ περιεφραλᾷα.

Δὲν βάλλει τώρα πῦρ ὁ Ζεὺς κατὰ τοῦ Καπανέως,
μὰ κάποιος θύμωσε τρανός,
καὶ μπάτσος ἔπεσε δεινός
σὲ μούρη δεκανέως.

Ἐλάχοντο τὰ κέρατα, καὶ πλῆθος Εὐρωπαϊῶν,
καὶ πλῆθος ἀνταποκριτῶν
παρηκολούθει τὸν Στρατόν,
ποῦ λάφυρ' ἀφίερωνε στὸν Κρητὰ τὸν Τροπαῖον.

Κί' ἐμάχοντο τὰ κέρατα δι' ὅλης τῆς ἡμέρας,
κί' ὅλοι φουσὸν καὶ ξεφουσὸν
γὰρ νὰ μᾶς δώσουν τὸ χρυσοῦν
τῆς Ἀμαλθείας κέρας.

Ἦλθε καὶ κάποιος γαλονᾶς ἀπὸ τὸ Βουκουρέστι,
μὰ κί' ὁ σεπτὸς Διάδοχος στὰς συμπλοκὰς παρέστη,
κί' ἔφινε μόνον τὸν Ἐντοῦ, τὸν στρατηγὸν τὸν πάνυ,
τὴν κριτικὴ νὰ κάνῃ.

Ἐπὶ ποδᾶρι κί' οἱ χωριάταις,
πόλεμος καὶ στῆς Στανιάταις,
πόλεμος καὶ μὲς στὰ Κιούρκα.

Κί' ἐφουρτίσθη, μπεγλιθάνη,
καὶ τῆς Πύλης τὸ Ντιβάνι,
ποῦ νὰ τοῦ κολλήσῃ φοῦρκα.

Ὑπὸ τὴν σκιὰν ἐλάτης
καθεὶς ἕνας στρατηλάτης,
καὶ κοντά του τριγυρνᾷ
μία Νίκη στεφανώτρα,
κί' ἀπ' ἐδῶ κί' ἐκεῖ μὲ τούτρα
τὰ στρατόπεδα κερνᾷ.

Τί πυροβόλα δρέμονται
ἀπ' ὅλας τῆς μεριάς,
κί' ὅπως σταφύλια δρέμονται
ἀπὸ κληματριάς,

ἔτσι καὶ τὸ Ρωμάκινο βρέ Περικλέτο, κρέμαται
ἀπὸ τὰ πυροβόλα του, καὶ ξεφωνίει: τρέματε.

Ἐπᾶυσε παύγων μέλος,
κάθε μάχη πῆρε τέλος,
καὶ καθένας λυγιστὸς
στὰς Ἀθήνας ἐπιστρέφει,
καὶ καλλίβοτρυς ἐλαστός
εἰρηνοπολέμους στέφει.

Ἐπὶ ποδᾶρι μὲ τὴν πούλα μᾶς σήκωσανε,
γαλέταις παζιμάδια μᾶς μπουκώσανε,
σὲ πόλεις καὶ χωριά περιδεύσαμε
καὶ μέσα σὲ σικηνίς στρατοπεδεύσαμε.

Μπαροῦτι δυνατό ξαναμυρίσαμε,

κι' ἀκούραστοι, Παιτρίς, ξαναγυρίσαμε
για νὰ σοῦ ποῦμε νίψου κι' ἀποφάγαμε.

Μία τοῦ Καμπέρου πτήσις, ποῦ ποθεῖς νὰ τὴν ὑμνήσῃς.

Τώρα πιά κανεὶς δὲν πρέπει, Περικλέτο μου, νὰ χάσκῃ,
καὶ μὲ ταύτας τὰς ἀσκήσεις πρὸ παντὸς τὴν γλῶσσαν ἄσκει.
Κι' ἂν ἀδυνατῇ καθεὶς ὅπως ἐπιτάσσῃ ἢ φύσις
τὸ κουφάκι τοῦ ν' ἀσκῇ μὲ πολεμικὰς ἀσκήσεις,
μὰ τοῦλάχιστον ὀφείλει δι' ἀσκήσεις ρητορείας
τὴν γλωσσίστα τοῦ ν' ἀσκῇ,
καὶ δοθείσης εὐκαιρίας
νὰ φουσκώνῃ σὰν ἄσκι.

Ἄς πυρπολῇ τοὺς πάντας, θερμὸς πατρίδος ἔρω,ς.
Π.— Τάμαθες τὰ χαμπέρια;... πέταξε κι' ὁ Καμπέρος.
Αὐτὸς παρὰ τοῖς Γάλλοις ἐτελειοποιήθη
ἵστην ἀεροπλοῖαν, κι' ἡλάλαξαν τὰ πλήθη
σὰν εἶδαν τὸν Καμπέρο νὰ μπῇ μὲς σ' τὸ διπλάνο
καὶ δεξιῶς κι' ἐντέχνως ν' ἀνυψωθῇ πρὸς τ' ἄνω.

Φ.— Δόξα σ' τὸν Καμπέρον,
ποῦ κατανικᾷ
τόσον τεχνικᾷ
τὴν ὁρμὴν ἁέρων.

Ἵστὸν ἀεροπόρον δόξα καὶ τιμὴ,
ποῦ λαμπροῦς αἰθέρας δολιχοδρομεῖ,
καὶ μ' ἐντέχνους πτήσεις δείχνει σ' τὸν καθένα
ὅτι δὲν ἐπῆγαν τὰ λεπτὰ χαμένα.

Π.— Ἐκ Γαλλίας τώρα καθεμία γνῶσις...
καὶ τ' ἀεροπλάνο κι' αἱ διοργανώσεις
εἶναι τῆς Γαλλίας δῶρα φιλικὰ...
θὰ πετᾷ, θὰ φεύγῃ ἀλλὰ Γαλλικὰ.

Φ.— Σκάσε, μαγκούφῃ Περικλῆ, καὶ μετ' ὀλίγον χρόνον
θὰ θγαίνουν ἄνδρες μόνον
ἀπροσδοκῆτου πτήσεως, ἐξάρσεως, ὑψώσεως,
μήτε σὰν τώρα θ' ἀπαντᾷς Ρωμηοὺς τῆς προσγειώσεως.

Καὶ μὲ διπλάνο θὰ πετᾷ, τριπλάνο, τετραπλάνο,
τῶν πτήσεων καὶ πτώσεων ἢ πλανωμένη μάννα,
καὶ σὺ θὰ τὴν χειροκροτῇς μὲ κάθε πατριώτῃ,
καὶ θὰ πετᾷς μὲ δῖς, μὲ τρίς, καὶ μὲ τετράκις πλάνο,
χωρὶς νὰ προσγειώσεαι ποτὲ σὰν τὸν Ἀρνιώτη,
καὶ πῦρ ὑγρὸν ἐνίοτε θὰ ρίχνῃς ἀπὸ πάνω.

Ἐναρξίς τοῦ Σωτηρίου τῶν Ρωμηῶν Βουλευτηρίου.

Πέτα, Πατρίς μου πότνια, πρὸς ὕψος δυσανάβατον,
καὶ τῆς Βουλῆς τῆς τακτικῆς ἦλθε τὸ μέγα Σάββατον.
Καὶ μαχομένων τῶν στρατῶν
ἐκεῖ σ' τὸ Κακοσάλεσι
ἔχομεν τώρα Βουλευτῶν
ἐπίσημη συγκάλεσι.

Κι' ἀντιμουτσούνους τῶν Ρωμηῶν ἐπαναδλέπω γύρω,
καὶ μοῦρχειται διάθεσις καὶ τούτους νὰ τοὺς δαίρω.

Ἄλλὰ κι' ἂν εἶσαι Βουλευτὴς τοῦ νῦν Βουλευτηρίου
δὲν ἐπιτρέπεται νὰ μπῇς ἄνευ εἰσιτηρίου.

Μὰ κι' ὁ Λευτέρης σήμερα μὴ φέρων εἰσιτήριο,
καὶ μ' ὅλη του τὴν δύναμι καὶ τὴν πλειοψηφία του
δὲν εἶν' ἐλεύθερος νὰ μπῇ σ' τὸ νέον Βουλευτήριο,
κι' ἴσως νὰ τοῦ ζητήσουνε καὶ τὴν φωτογραφία του.

Τὴν ἐλευθέραν εἴσοδον μὴ προσταγὴ τὴν φράττει
καὶ ἵστην κυρὰ τὴν ὁμορφὴν καὶ τὴν ἀσχημοσύνην,
αἱ σχέσεις λίαν ὁμηλαῖ μ' ὅλα τὰ περίξ κράτη,
καὶ μὲ τὴν Κρήτη μοναχὰ τ' ἄχομε λίγο σκουρα.

Ὅσο γιὰ τοὺς Προστάτας μας καὶ γιὰ τοὺς κηδεμόνας
ὑμνεῖτε τοὺς ὁμόφωνοι καὶ νῦν καὶ σ' τοὺς αἰῶνας.
Γονυπετεῖς τῶν Προστατῶν φιλεῖτε τὰ ξεράδια,
πρὸ πάντων σὰν ἀπλόνονται γιὰ νὰ μᾶς κάνουν χάδια.

Ὅσο γιὰ τὴν γειτόνισσα, ποῦ χει τὴν φέτα τοῦρλα,
σὰς λέω πῶς τὴν ἐπίασε γιὰ τὴν Ἑλλάδα μοῦρλα,
κι' ἂν ἀπελαύνωντ' εὐγενῶς ὁμογενεῖς μᾶς ποῦροι
πλὴν ἢ φιλία τῆς Τουρκίας μᾶς ἦλθε κελεποῦρι.

Ἐσπαρδαλόνεται γιὰ μᾶς καὶ γιὰ τὸν Βενιζέλο,
καὶ ἵστην Βουλὴν μετὰ χαρᾶς μεγάλης ἀναγγέλλω
πῶς ἦλθε τώρα κι' ὁ Μουχτάρ, ποῦ γιὰ τὴν Ρωμηοσύνην
λένε πῶς ἔχει μέσα του φιλέλληνας γιαγκίνι.

Εἶθε κι' ὁ Μουχτάρ φιλέλληνας ν' ἀπομείνῃ μέχρι τέλους,
ὅσο δὲ γιὰ τοὺς φρατέλους,
ὅποῦ φέρουνε τοὺς Τούρκους σὲ μὴν ἄκρ' ἀπελπισία,
βεβαιῶ τὸ Παρλαμέντο
πῶς αὐτοὶ σιγουραμέντο
θὰ μᾶς δώσουν τὰ νησιά.

Πρῶτα θὰ τὰ καταλάβουν μὲ τοὺς στόλους τῶν ἐκείνων,
καὶ θὰ φύγουν οἱ δυνασταί,
καὶ θὰ μᾶς εἰποῦν: κοπιᾶστε,
εἶναι φόρτσα ντὲλ ντεστίνο νὰ τὰ πάρῃ ἡ Ρωμηοσύνη.

Τὰ σχέδια τοῦ μέλλοντος καὶ τὰ τοῦ νῦν ἐστῶτος
σαφῶς ἐγνώκατε καὶ εἰς, εἰρήνατε, γεγράφατε,
οὐχ ἥττον πάλιν θὰ τὰ πῇ λεπτομερῶς κι' εὐγλωττῶς
αὐτός, ὃ τόσα μεμύησε, λαοὶ τ' ἐπιτετράφαται.

Πᾶν τὸ κενὸν θὰ πληρωθῇ, τούτων δ' ἐχόντων οὕτως
ἀδρός ἵστην ψωρακώστενα θὰ διαρρεῦσῃ πλοῦτος.
Μὲ τὴν πεποίθησιν αὐτὴν τὸνίζοντες παῖδ' ἅπανα
κηρύττομεν τὴν ἐναρξιν ἀπὸ τ' ἀεροπλάνου.

Καὶ χαμπέριας ποικιλίας,
μ' ἄλλους λόγους ἀγγελίας.

Ἐμμετρος τραγοῖα τὸ Πνεῦμα τῆς Παρθένου
Ἄλφα τοῦ Καμπέλου, τοῦ τῶσον ἐμπνευσμένου.

Ἑλλὰς καὶ Ρουμανία, Ἄλφα Ζυγομαχία
σπουδαία πραγματεία, διδάσκουσα πολλὰ.